

του Κυρίου σου με σοφία και με όμορφο κήρυγμα. Και προσπάθησε να τους πείσεις με τον καλύτερο τρόπο και τον πιο ευγενικό. Ο Κύριός σου γνωρίζει, βεβαίως, καλύτερα ποιος απομακρύνεται από το Δρόμο Του, και γνωρίζει καλύτερα όσους παίρνουν καθοδήγηση.

126. Κι όταν τιμωρείτε, να τιμωρείτε (γι' αντίποινα) με τον ίδιο τρόπο όπως έχετε τιμωρηθεί κι εσείς. Αν όμως δείξετε υπομονή, αυτό είναι - βέβαια - η καλύτερη (πορεία) γι' αυτούς που είναι υπομονετικοί.

127. Και να υπομένεις, γιατί η υπομονή σου δεν έρχεται παρά μόνο απ' τον ΑΛΛΑΧ. Κι ούτε να λυπάσαι γι' αυτούς. Και μην απελπίζεσαι (Ω! Μουχάμμεντ) για τις συνωμοσίες (τις μηχανορραφίες) τους.

128. Βέβαια ο ΑΛΛΑΧ είναι μαζί με εκείνους που συγκρατούν, τον εαυτό τους (με θεοφοβία) και με εκείνους που αγαθοεργούν.

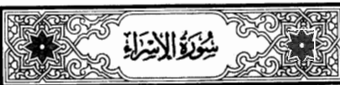
الْحَسَنَةَ وَحَدِّثْ لَهُم بِآلَتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ
هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٦﴾

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ
وَإِنَّ صَبْرَكُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٧﴾

وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَكُ فِي صَبَقٍ وَمَا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٨﴾

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ
مُحْسِنُونَ ﴿١٢٩﴾

(17) Σούρα ελ- Ισρά *
(Το Νυκτερινό Ταξίδι)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

1. Δόξα (στον ΑΛΛΑΧ), που πήρε το δούλο Του για νυκτερινό ταξίδι απ' το απαράδατο τέμενος στο πιο Μακρινό Τέμενος της Ιερουσαλήμ που τον περιδολό

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَيْنَا لَهُ
لِذِكْرِهِ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾

*και ονομάζεται Σούρα Μπενί Ισραήλ
(Τα παιδιά του Ισραήλ)

του έχουμε αγιάσει, - για να δείξουμε σ' αυτόν μερικά από τα Σημεία Μας, βέβαια Αυτός (ο ΑΛΛΑΧ) είναι ο Μοναδικός που ακούει και βλέπει (τα πάντα).

2. Και δώσαμε στο Μωυσή τη Βίβλο, και την κάναμε έναν οδηγό για τα παιδιά του Ισραήλ, (με την εντολή): "Μη πάρετε άλλον - από Εμένα- Προστάτη στις υποθέσεις (σας)".

3. Ω! Εσείς οι απόγονοι εκείνων που τους μεταφέραμε (στην Κιβωτό) με το Νώε! Στ' αλήθεια! ο Νώε ήταν πολύ ευγνώμονας δούλος.

4. Και δώσαμε στα Παιδιά του Ισραήλ μια (ξεκάθαρη) προειδοποίηση στη Βίβλο (λέγοντας): Θα κάνετε το κακό δύο φορές πάνω στη γη και θα υψωθείτε στα ύψη της υπεροψίας (ενάντι του ΑΛΛΑΧ και των ανθρώπων).

5. Κι όταν πια πέρασε η διορία της τιμωρίας της πρώτης απ' τις προειδοποιήσεις στείλαμε τους δούλους Μας εναντίον σας, που ήσαν οι πιο ισχυροί στον πόλεμο. Μπήκαν μέχρι τα εσώτερα των σπιτιών. Κι ήταν αυτό μια (πλήρης) προειδοποίηση που πραγματοποιήθηκε.

6. Έλεπα σας παραχωρήσαμε την Επιστροφή (απ' την αιχμαλωσία) και τη νίκη εναντίον τους. Σας αυξήσαμε τα πλούτη και τα αγόρια σας και σας κάναμε τη μεγαλύτερη σε αριθμό ανθρώπινη δύναμη.

وَمَا تَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَحَعَلْنَاهُ
هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ لِأَلَّا تَتَّخِذُوا
مِن دُونِي وَكِيلاً ﴿١﴾

ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ
عَبْدًا شَاكُورًا ﴿٢﴾

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لُفْسِدُنَّ
فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَيَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٣﴾

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا أَنَا أَوْلَىٰ
بِأَسْنِدِي شَدِيدًا فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ
وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٤﴾

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ
بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَر نَفْسًا ﴿٥﴾

7. Αν κάνετε το καλό για τον εαυτό σας το κάνετε. Κι αν κάνετε το κακό (το κάνετε) ενάντια στον εαυτό σας. Όταν δε έφτασε η τιμωρία της δεύτερης προειδοποίησης (επιτρέψαμε στους εχθρούς σας) να παραμορφώσουν (να καλώσουν) τα πρόσωπά σας και να μπου στο Ναό σας (το Μακρινό Τέμενος) - όπως μπήκαν και την πρώτη φορά-, για να καταστρέψουν όλα όσα τους ήταν δυνατό να καταστρέψουν.

8. Ίσως μπορέσει ο Κύριός σας να σας σπλαχνιστεί (ύστερα από τη τιμωρία). Αν όμως επανέλθετε (στις αμαρτίες σας), κι Εμείς (πάλι) θα επανέλθουμε (στις τιμωρίες Μας). Και κάναμε την Κόλαση φυλακή γι' αυτούς που αρνούνται (την Πίστη).

9. Στ' αλήθεια, αυτό το Κοράνιο καθοδηγεί εκεί που είναι πιο σωστά, και αναγγέλλει τις χαρούμενες ειδήσεις στους Πιστούς που κάνουν έργα καλά, ότι θα έχουν ένα μεγάλο (εξαιρετικό) μισθό.

10. Και (αναγγέλλει) σ' εκείνους που δεν πιστεύουν στη Μέλλουσα Ζωή, ότι τους έχουμε ετοιμάσει μια οδυνηρή Τιμωρία.

11. Η παράκληση που ο άνθρωπος θα πρέπει να κάνει για το καλό (στην οργή του) - την κάνει για το κακό, γιατί ο άνθρωπος είναι ο πιο - φύσει - διαστικός (στις πράξεις του).

12. Και κάναμε τη Νύχτα και την Ημέρα δύο απ' τα Σημεία (Μας). Κι

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوُوا وَجُوهَكُمْ
وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَلِيَسْتَرْوُوا مَعْلُوا نَسِيرًا ﴿٧﴾

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُمْ عُدتْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ
لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿٨﴾

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ
أَنْ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾

وَيَذَعُ الْإِنْسَانَ بِالْشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ مَجْبُولًا ﴿١١﴾

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ مِّنْ فَحْوَاهُ آيَةَ اللَّيْلِ

έχουμε σκοτεινιάσει το Σημείο της Νύχτας, τη στιγμή που έχουμε κάνει το Σημείο της Ημέρας να σας φωτίζει, ώστε να μπορέσετε να αναζητήσετε χάρη απ' τον Κύριό σας, και για να μπορέσετε να μάθετε τον αριθμό των ετών, και τον υπολογισμό (του χρόνου). Κι όλα τα πράγματα τα έχουμε εξηγήσει αναλυτικά.

13. Στο λαϊμό κάθε ανθρώπου έχουμε στερεώσει το δικό του πουλί (ταιρι - τη μοίρα του). Κατά την Ημέρα δε της Κρίσης θα του δγάλουμε (δείχνοντας σ' αυτόν) ένα βιβλίο που θα το δει ανοιχτό.

14. (Που θα λέει): "Διάβασε (ό,τι έκανες) στο δικό σου βιβλίο. Αρκεί για τη ψυχή σου - αυτή την Ημέρα - ό,τι μόνος σου θα λογαριαστείς".

15. Όποιος καθοδηγείται, τον αυτό του ωφελεί. Κι όποιος παρεκτρέπεται, το κάνει για την καταστροφή του. Καμία ψυχή δεν σηκώνει τα βάρη μιας άλλης (δηλ. δεν ευθύνεται για άλλα ξένα καμώματα) ούτε τιμωρούμε κανένα πριν στείλουμε έναν απόστολο (για να προειδοποιήσει).

16. Κι όταν αποφασίσουμε να καταστρέψουμε ένα χωριό, στέλνουμε (πρώτα) μια οριστική διαταγή σ' αυτούς που έχουν δοθεί τα αγαθά αυτής της ζωής, (τους άρχοντες να Μας υπακούν) που κι όμως παρανομούν κι έτσι ο λόγος (η τιμωρία Μας) επαλήθευσε και το καταστρέφομε ολοσχερώς.

17. Και πόσες πολλές γενεές έχουμε

وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا
مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَکْدَ السِّنِّينَ وَالْحِسَابِ
وَكُلُّ شَيْءٍ وَفَضْلُنَّ نَقْصِيلًا ﴿١٤﴾

وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مِنْشُورًا ﴿١٥﴾

أَقْرَأُ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَبِيبًا ﴿١٦﴾

مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ
فإنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا نُزِرْ وَأَنْزِرُ وَزُرْ أُخْرَىٰ
وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٧﴾

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً قَرَّبْنَا مَثَرَاتِهَا فَمَسَقُوا بِهَا
فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٨﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكُنَّا بِرَبِّكَ

καταστρέψει μετά τον Νώε; Κι αρκεί για τον Κύριό σου που γνωρίζει καλύτερα και βλέπει τις αμαρτίες των δούλων Του.

18. Αν κανείς δείξει επιθυμία μόνο για τα (εφήμερα) πράγματα, (αυτής της ζωής), Εμείς πρόθυμα τους παραχωρούμε - αυτά τα πράγματα, όπως θέλουμε, και σ' όποιον θέλουμε. Για το τέλος του όμως έχουμε προνοήσει την Κόλαση, όπου θα καεί σ' αυτή ντροπιασμένος και εξοστρακισμένος.

19. Κι όποιος θελήσει την Μέλλουσα ζωή, και μοχθεί γι' αυτήν μ' όλον τον πρέποντα μόχθο, και είναι πιστός, θα είναι αυτοί που οι μόχθοι τους έγιναν δεκτοί (στο ΑΛΛΑΧ).

20. Απ' τις γενναιοδωρίες του Κυρίου σου έχουμε χορηγήσει ελεύθερα σ' όλους τις δύο ομάδες) - κι απ' αυτά κι απ' εκείνα. - Οι γενναιοδωρίες του Κυρίου σου δεν είναι περιορισμένες (από κανένα).

21. Κοίταξε, πώς έχουμε ξεχωρίσει (προτιμήσει) περισσότερο μερικούς πάνω από άλλους (χορηγώντας τα καλά του κόσμου τούτου). Και στη μέλλουσα Ζωή - στ' αλήθεια - υπάρχει μεγαλύτερος θαθμός και μεγαλύτερη προτίμηση.

22. Μη παίρνεις με τον ΑΛΛΑΧ άλλο αντικείμενο λατρείας, γιατί συ (ω! άνθρωπε) θα καθίσεις ντροπιασμένος και εγκαταλειμμένος.

23. Ο Κύριός σου έχει θεσπίσει να μη λατρεύετε παρά μόνο Εκείνον και στους

يَذُنُوبِ عِبَادِهِ خَيْرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ
لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصَلُّهَا مَذْمُومًا
مَدْحُورًا ﴿١٨﴾

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾

كُلًّا نُمِدُّ هُنُوًا وَهُنُوًا مِن عَطَايَ رَبِّكَ
وَمَا كَانَ عَطَاؤُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ
أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا
مَّخْذُومًا ﴿٢٢﴾

﴿٢٣﴾ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ

γονείς σας οφείλεται φιλοφροσύνη. Αν ο ένας ή και οι δύο τους φθάσουν τη μεγάλη ηλικία κατά τη ζωή σου, μην πεις σ' αυτούς λέξη στενοχώριας κι ούτε να τους αποδιώχνεις, αλλά ν' απευθύνεσαι σ' αυτούς με λόγια σεβασμού.

24. Και, εκτός από την καλοσύνη, χαμήλωσε σ' αυτούς τη φτερούγα της ταπεινοφροσύνης και να πεις: "Κυρίε μου! Δώσε σ' αυτούς την Ευσπλαχνία Σου καθώς μ' έχουν αναθρέψει (με αγάπη) στην παιδική μου ηλικία".

25. Ο Κύριός σας γνωρίζει πολύ καλά ό,τι υπάρχει στις καρδιές σας. Αν είστε ενάρετοι, (τότε) στ' αλήθεια Εκείνος είναι Πολυεπεικής σ' εκείνους που αναφέρονται σ' Αυτόν συνεχώς (με ειλικρινή μετάνοια).

26. Κι απόδωσε στους συγγενείς τα δικαιώματά τους, καθώς (επίσης) στους δυστυχιωμένους και στους οδοιπόρους. Και μη σπαταλάς (τα πλούτη σου) σε ασωτίες.

27. Οι άσωτοι - πράγματι - είναι αδέρφια με τους Σατανάδες. Κι ο Σατανάς είναι για τον Κύριό του (τον Εαυτό του) γεμάτος αγνωμοσύνη.

28. Κι όποτε τους αποφεύγεις (όποτε δεν έχεις να προσφέρεις) επιδιώκοντας την Ευσπλαχνία (συντήρηση) του Κυρίου σου, που την περιμένεις, τότε πες τους μια λέξη καλοσύνης.

29. Κα μη κάνεις το χέρι σου να είναι δεμένο στο λαιμό σου, (σαν τον φιλάργυρο), κι ούτε να το τεντώνεις (σαν

إِحْسَانًا إِنَّمَا تَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا
أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آيِبٌ وَلَا تَنْهَرَهُمَا
وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٣٤﴾

وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ
وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَارِيَائِي صَغِيرًا ﴿٣٥﴾

رَبِّكُمْ أَغْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَادِقِينَ
فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِ غَفُورًا ﴿٣٦﴾

وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ
وَلَا تَبْذُرْ رِبًّا ﴿٣٧﴾

إِنَّ الْمُبْذِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٣٨﴾

وَإِنَّمَا تَرْضَوْنَهُمْ أَنِعَاءَ رَحْمَةٍ مِن رَبِّكَ تَرْجُوهَا
فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مِّسُورًا ﴿٣٩﴾

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٤٠﴾

τον άσωτο) στο έπακρο της απόστασης, ώστε να γίνεις αξιοκατάκριτος και εγκαταλειμμένος.

30. Στ' αλήθεια ο Κύριός σου συντηρεί πλουσιοπάροχα - ή με μέτρο - όποιον Εκείνος θέλει. Στην αλήθεια γνωρίζει και προσέχει τους δούλους Του.

31. Και μη σκοτώνετε τα παιδιά σας από φόβο της στέρησης. Εμείς θα σας προμηθεύσουμε τη διατροφή γι' αυτά, όπως και σ' εσάς. Πράγματι ο φόνος τους είναι μεγάλη αμαρτία.

32. Και να μη πλησιάζετε στη μοιχεία, γιατί είναι αισχροή (πράξη) κι μεγάλη αμαρτωλή, ανοίγοντας το δρόμο (για άλλες ανομιές).

33. Και μην αφαιρείτε ζωή - που ο ΑΛΛΑΧ την έχει κάνει απαραβίαστη - εκτός για δίκαιη αιτία. Κι αν κανείς σκοτωθεί άδικα, έχουμε δώσει στον κληρονόμο του την εξουσία (να ζητήσει το ίδιο - άλλο δηλαδή φόνο - ή να συγχωρέσει). Αλλά να μην ξεπεράσει τα όρια όσον αφορά στην αφαίρεση ζωής, γιατί τον βοηθεί (ο Νόμος).

34. Και μην πλησιάζετε την περιουσία των ορφανών, εκτός αν την βελτιώσετε, μέχρις ότου φθάσουν στην ηλικία της τέλειας δύναμης. Κι εκπληρώνετε (κάθε) υπόσχεση, γιατί (κάθε) υπόσχεση θα εξεταστεί (σε βάθος)(κατά την Ημέρα του Λογαριασμού).

35. Κι όταν μετράτε, να δίνετε στην

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا يَحْنُ نَرُفُهُمْ
وَيَاكُفِّرُونَ قَتْلَهُمْ كَانَ حِطًّا كَبِيرًا ﴿٣١﴾

وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ إِنَّمَا كَانَ فَرْجًا وَسَاءَ
سَبِيلًا ﴿٣٢﴾

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطٰنًا
فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّمَا كَانَ مَنصُورًا ﴿٣٣﴾

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ. وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَاتِبٌ
مَسْئُورًا ﴿٣٤﴾

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كَلَّمْتُمْ وَرِنُوا بِالْقِسْطِ أَلْمَسْتَقِيمِ

εντέλεια το μέτρο, και να ζυγίζετε με ζυγαριά που είναι σωστή. Αυτό είναι το πιο καλό και το πιο συμφέρον στη τελική απόφαση.

36. Και να μην εξακολουθείς εκείνο που δεν γνωρίζεις. Γιατί η ακοή, η δράση κι η ψυχή, (για όλα όσα αισθάνονται και κάνουν) οι ίδιοι αυτοί ήταν υπεύθυνοι (και θα εξεταστούν) γι' αυτό (κατά την Ημέρα του Λογαριασμού).

37. Και μη βαδίζεις στη γη (με υπεροψία) με προπέτεια (αυθάδικα). Γιατί δεν μπορείς να χωρίσεις (να τρυπάς) τη γη ούτε και να φτάσεις στο ύψος των βουνών.

38. Η κακία όλων αυτών των πράξεων είναι μισητή (στα μάτια) του Κυρίου σου.

39. Αυτοί είναι (οι κανόνες) της σοφίας που σου αποκάλυψε ο Κύριός σου. Μη παίρνεις, με τον ΑΛΛΑΧ άλλες θεότητες για λατρεία για να μη ριχτείς αξιοκατάκριτος και εγκαταλειμμένος στην Κόλαση.

40. Μήπως λοιπόν ο Κύριός σας (ω! Ειδωολάτρες)! προτίμησε για σας τα αγόρια, και πήρε για τον Εαυτό του - απ' τους αγγέλους - κορίτσια; Στ' αλήθεια, εκστομίζετε ένα μεγάλο (τρομερό) λόγο!

41. Έχουμε εξηγήσει (πράγματα) με διαφορετικούς (τρόπους) σ' αυτό το Κοράνιο, για να μπορέσουν να καθοδηγηθούν (οι άνθρωποι) μα δεν θα αυξηθεί σ' αυτούς παρά μόνο η φυγή

ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ
وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ
وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُمْ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾

أَفَأَصْفَكَ رَبُّكُمْ بِالنِّسَاءِ وَالْمَخْدَمِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
إِنشَاءً إِنَّكُمْ لَنَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ
إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾

τους (από την Αλήθεια)!

42. Πεε! αν υπήρχαν (άλλοι) θεοί μαζί Του - όπως διατείνονται - τότε θα επεδίωκαν να ξεπεράσουν το δρόμο Εκείνου που κάθεται στο θρόνο (να διεκδικήσουν δηλ. την εξουσία μαζί Του).

43. Δόξα σ' Αυτόν! Βρίσκεται πολύ πιο ψηλά απ' ό,τι λένε! (ότι συνεταιρίζουν) ότι υπάρχουν άλλοι θεοί μαζί Του κι' ότι έχει παιδιά, Υψηλός και Μέγας (πέρα από κάθε όριο)!

44. Οι επτά ουρανοί και η γη και όλα όσα θρίσκονται σ' αυτά δοξάζουν Αυτόν. Είναι βέβαιον ότι δεν υπάρχει τίποτε που, να μην υμνεί τα εγκώμια Του. Κι όμως δεν καταλαβαίνετε πως εκδηλώνουν τη δόξα Του! Στ' αλήθεια Εκείνος είναι Μακρόθυμος, Πολυεπιεικής.

45. Κι όταν διαθάζεις το Κοράνιο έχουμε βάλει - ανάμεσα σ' εσένα και σ' εκείνους που δεν πιστεύουν στη Μέλλουσα Ζωή ένα αόρατο πέπλο (για να μην ξέρουν ότι είσαι απόστολος).

46. Κα βάλαμε σκέπασμα στις καρδιές (και στο μυαλό) τους ώστε να μη καταλαβαίνουν το Κοράνιο και κουφαμάρα στ' αυτιά τους. Και όταν μνημονεύεις τον Κύριό σου στο Κοράνιο, - ως Ένα και Μοναδικό - γυρίζουν την πλάτη τους, και τρέπονται σε φυγή (απ' την Αλήθεια).

47. Κι Εμείς γνωρίζουμε καλά τη συμπεριφορά τους όταν σε ακούσουν, κι

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَأَبْتَعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

سُبْحٰنَهُ، وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوٰتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِلَاخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿٤٥﴾

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذُكِرْتُ رَبِّكَ فِي الْقُرْءَانِ وَحَدَّهُ، وَلَوْ أَعْلَىٰ آذَانِهِمْ تَقُورًا ﴿٤٦﴾

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ

όταν συναντιούνται κατ' ιδίαν και κρυφομιλούν. Κοίταξε, τι λένε οι κακοήθεις: "Δεν ακολουθείτε κανένα άλλον παρά έναν γοητευμένο άνδρα"!

48. Κοίταξε πώς κτυπούν σε σένα τις παρομοιώσεις (ότι είσαι ένας γοητευμένος). Κι όμως έχουν παραπλανηθεί, και δεν θα μπορέσουν ποτέ να βρουν ένα δρόμο προς την αλήθεια.

49. Και λένε: "Μήπως όταν θα γίνουμε κοκάλα και σκόνη, μήπως - στ' αλήθεια θα ξαναζωντανέψουμε (να γίνουμε) ένα καινούργιο δημιούργημα";

50. Πες (τους): "Γίνετε πέτρα ή σίδηρο,

51. ή οτιδήποτε άλλο δημιούργημα που - στην καρδιά σας - είναι σκληρότερο και μεγαλύτερο (για να ξαναζωντανέψετε), (αν πρόκειται να γίνει αυτό)"!. Και τότε θα πουν: "Ποιος θα ενεργήσει για το γυρισμό μας". Πες: "Εκείνος που σας έπλασε την πρώτη φορά". - Τότε θα κουνήσουν σε σένα το κεφάλι τους - εμπρός και πίσω και θα πουν: "Πότε θα γίνει τούτο;" Πες (τους): "Ίσως γίνει πολύ σύντομα"!

52. "Θα είναι η Ημέρα που Εκείνος θα σας καλέσει (να ξαναζωντανέψετε) και θα απαντήσετε (στην πρόσκληση) με υμνολογίες σ' Αυτόν, και θα νομίζετε ότι δεν έχετε μείνει παραπάνω από μια στιγμή (στη ζωή και στο τάφο)".

53. Και πες σ' όλους τους ανθρώπους μου να λένε (μόνο) εκείνο που είναι το πιο καλό. Γιατί ο Σατανάς σπέρνει

وَأِذْ هُمْ يُجَوِّذُونَ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿١٧﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ صَرُّوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿١٨﴾

وَقَالُوا أَوَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرَفْنَا أَوْ إِنَّا لَمَعْمُوتُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿١٩﴾

﴿٢٠﴾ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٢٠﴾

أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْفُرُ فِي صُدُورِهِمْ فَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَيَسْتَفْضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٢١﴾

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَنْظُرُونَ إِن يَأْتِكُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٢﴾

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِن الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ

διαφωνίες ανάμεσά τους. Γιατί ο Σατανάς είναι για τον άνθρωπο φανερός εχθρός.

54. Ο Κύριός σας είναι που σας γνωρίζει πιο καλά. Αν θέλει, σας παραχωρεί την ευσπλαχνία ή αν θέλει σας παιδεύει και δεν σε έχουμε στείλει σαν προστάτη πάνω τους.

55. Κι ο Κύριός σου είναι που γνωρίζει πιο καλά όλα όσα υπάρχουν στους ουρανούς και στη γη. Έχουμε προτιμήσει μερικούς Προφήτες από άλλους κι δώσαμε στον Δαυίδ ένα Ζεβούρ (βιβλίο σταλμένο σ' αυτόν).

56. Πεσ: "Επικαλεστείτε εκείνους που διατείνετε (ότι είναι θεοί) - εκτός από Εκείνον - (και θα δείτε πως) δεν έχουν καμιά εξουσία να ξεσκεπάσουν το κακό από σας, ούτε να το αλλάξουν.

57. Αυτοί οι ίδιοι (από τους αγγέλους κι ανθρώπους) που σ' αυτούς, απευθύνονται οι επικλήσεις, επιθυμούν (για τον εαυτό τους) το μέσο να πλησιάσουν το Κύριό τους - Ακόμα κι αυτοί που βρίσκονται πλησιέστερα - κι εύχονται για την Ευσπλαχνία Του και φοβούνται απ' την Οργή Του. Γιατί η Τιμωρία του Κυρίου σου είναι άξια (ιδιαίτερης) προσοχής.

58. Και δεν θα υπάρξει άπιστο χωριό, που (τους κατοίκους του) να μη καταστρέψουμε πριν από την Ημέρα της Κρίσης, ή να τους βασανίσουμε με σκληρά βασανιστήρια. Αυτό είναι καταχωρημένο στο (αιώνιο) Βιβλίο.

عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٧﴾

زُبُرًا أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَاءُ يَرْحَمَكُمُ أَوْ إِن يَشَاءُ يُعَذِّبِكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٨﴾

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَوَعَيْنَا دَاوُدَ ذُورًا ﴿٥٩﴾

فَلِأَعْوَابِ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا جَبْرًا ﴿٦٠﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٦١﴾

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْفَيْصِمَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦٢﴾

59. Κι αναχαιτίσαμε την Αποστολή των Θείων Σημείων (τα θαύματα που ζήτησαν οι άπιστοι) μόνο και μόνο γιατί οι πρώτες γενεές (οι προπάτορες) τα είχαν διαψεύσει (αρνηθεί). Κι δώσαμε τη θηλυκή Καμήλα (στη γενιά) του Θεμούντ για ν' ανοίξουν τα μάτια τους, (στην αλήθεια) κι όμως τη μεταχειρίστηκαν άδικα. Και δεν στέλνουμε (πια) τα Θεϊκά Σημεία, παρά για εκφοβισμό (και προειδοποίηση απ' το κακό).

60. Κοίταξε! Σου είπαμε ότι ο Κύριός σου έχει περιζώσει τους ανθρώπους απ' όλες τις μεριές. Και δεν παραχωρήσαμε το Όραμα που σου έχουμε δείξει (κατά την νύκτα του ΙΣΡΑ) παρά σαν δοκιμή για τους ανθρώπους, καθώς επίσης και το Καταραμένο Δένδρο (Ζακκούμ) (που αναφέρεται) στο Κοράνιο. Και θέσαμε το φόβο (και την προειδοποίηση) σ' αυτούς, αλλά τούτο έχει μόνο αυξήσει την υπερβολική τους παρανομία.

61. Πρόσεξε! Έχουμε πει στους αγγέλους: "Προσκυνείστε (σκύβοντας χάμω) στον Αδάμ. Κι έσκυψαν εκτός από τον Ιμπλίσ (τον Σατανά), που είπε: "(Πώς) θα σκύψω χάμω σ' έναν που τον έχεις πλάσει από λάσπη;"

62. Είπε: Πες μου, τι είναι αυτός που Εσύ τον έχεις σεβαστεί πιο πολύ από εμένα! Αν μου δώσεις καιρό (καθυστερώντας) μέχρι την ημέρα της Κρίσης, θα φέρω όλους τους απογόνους του κάτω από την εξουσία μου - όλους εκτός από λίγους!".

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأُولُونَ وَءَايَاتُنَا مُّودَّةً نَّافِقَةً مُّبِينَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرِّءُيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْءَانِ وَنُحُوفُهُمْ قَمَازٍ يَدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ مَا أَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾

قَالَ أَرَأَيْتَ يَنْكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾

63. Είπε (ο ΑΛΛΑΧ): " Πάρε το δρόμο σου. Κι όποιος απ' αυτούς σ' ακολουθήσει, - στ' αλήθεια - η αμοιβή όλων σας θα είναι η Κόλαση. Μια ευρύχωρη αμοιβή,

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُ كُلِّكُمْ مُوقُورًا ﴿١٣﴾

64. "Να παρασύρεις στην καταστροφή όσους απ' αυτούς μπορέσεις με τη (δουλευστική) φωνή σου. Κάνε έφοδο πάνω τους με το ιπλικό σου και με το πεζικό σου. Συνεταιρίσου μαζί τους στα πλούτη και στα παιδιά (να πλουτίσουν παράνομα και άφθονα άδικα) και δώσε τους υποσχέσεις". Και όμως ο Σατανάς δεν τους υποσχέθηκε τίποτε, παρά μόνο τον δόλο.

وَأَسْتَفْرِزْ مَنْ أَسْتَفْتَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخِيلِكَ وَرَجْلِكَ وَشَارِكِهِمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٤﴾

65. "Κι όσο αφορά σ' αυτούς που με υπηρετούν, καμιά εξουσία δεν θα έχεις πάνω τους". Αρκετός είναι ο Κύριός σου για Αντιπρόσωπος (Προστάτης εναντίον του Σατανά) .

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿١٥﴾

66. Ο Κύριός σας είναι Εκείνος που κάνει για σας τα καράβια να πηγαίνουν ομαλά στη θάλασσα με τρόπο που να μπορέσετε να επιδιώξετε τη γενναιοδωρία Του. Γιατί είναι για σας γεμάτος Ευσπλαχνία.

رَبُّكُمُ الَّذِي يُرْسِلُ لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿١٦﴾

67. Κι αν σας πιάσει το κακό (το κίνδυνο) στη θάλασσα, αυτούς που επικαλείστε - εκτός του Ίδιου Εκείνου - δεν μπορούν να σας σώσουν. Όταν όμως σας σώσει (ο ΑΛΛΑΧ) (επαναφέροντάς σας) στη στεριά, απομακρύνεστε (τότε) απ' Αυτόν. Πολύ αχάριστος είναι ο άνθρωπος!

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا نَجَّكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿١٧﴾

68. Μήπως τότε δεν φοβάστε ότι Εκείνος θα σας καταπνίξει κάτω απ' τη γη - όταν βρίσκεστε στη στεριά -, ή ότι δεν θα στείλει εναντίον σας - ένα βίαιο ανεμοστρόβιλο (με βροχές και πέτρες), κι έπειτα να μη βρίσκετε για τον εαυτό σας αντιπρόσωπο (προστάτη απ' αυτή τη τιμωρία);

69. Ή μήπως δεν φοβάστε ότι θα σας επαναφέρει πίσω - για δεύτερη φορά - στη θάλασσα και να σας στείλει ένα δυνατό άνεμο εναντίον σας να σας πνίξει, για την απιστία (την αχαριστία) σας, κι έπειτα να μη βρίσκετε - εναντίον Μας - για τον εαυτό σας βοηθό - γι' αυτό-;

70. Κι έχουμε τιμήσει τα παιδιά του Αδάμ, προμηθεύοντας σ' αυτά μέσα μεταφοράς πάνω στη γη και στη θάλασσα. Τους δώσαμε για τη συντήρησή τους υπέροχη και αγνή τροφή, και - τους ξεχωρίσαμε με ειδική εύνοια πάνω από ένα μεγάλο μέρος της δημιουργίας Μας.

71. Μια μέρα θα καλέσουμε όλους τους ανθρώπους με τους (σχετικούς) Ιμām (τους Αποστόλους). Σ' όποιον έχει δοθεί το βιβλίο του στο δεξί του χέρι, θα το διαβάσει (μ' ευχαρίστηση) και δεν θα αδικηθεί στο παραμικρό.

72. Αλλά αυτός που είναι τυφλός (που δεν οδηγήθηκε στην αλήθεια) σ' αυτό (τον κόσμο), θα είναι τυφλός και στη Μέλλουσα Ζωή και πιο παραπλανημένος από τον (ίοιο) Δρόμο.

73. Κι ήταν παρ' ολίγο να σε

أَفَأَمْتُمْ أَنْ يُخَسِّفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا يَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾

أَمْ أَمْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَاهُ عَيْدًا ﴿٦٩﴾

﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧١﴾

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِسْمِهِمْ فَمَنْ أُوْفِيَ كِتَابُهُ بِسَمِيئِهِ فَأُولَئِكَ يَفْرَهُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يَنْظُمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٢﴾

وَمَنْ كَانَتْ فِي هُدًى أَعْمَنَ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَنَ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٣﴾

وَلَنْ كَادُوا لِيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَ

γοητέψουν, απομακρύνοντάς σε από εκείνο που σου έχουμε εμπνεύσει, για να αντικαταστήσεις - στο όνομά Μας - κάτι τι εντελώς διαφορετικό. (Σ' αυτή την περίπτωση) θα σε έπαιρναν - βέβαια - φίλο (τους)!

74. Κι αν δεν σου δίναμε υποστήριξη δεν θα μπορούσες σχεδόν να αντισταθείς σ' αυτούς έστω για λίγο.

75. Στην περίπτωση αυτή θα σε δοκιμάσαμε με ίση δόση (τιμωρίας) σ' αυτή τη ζωή και - (με ίση δόση στο θάνατο). Κι έπειτα δεν θα έβρισκες εναντίον μας κανένα δοηθό για σένα.

76. Κι ήταν παρ' ολίγο να σε τρομάξουν - μακριά απ' τη γη - με σκοπό να σε εκδιώξουν απ' αυτήν. Αλλά τότε ούτε αυτοί δεν θα έμεναν (εκεί) μετά από σένα, εκτός για λίγο καιρό.

77. (Αυτός ήταν ο Δίκος μας) δρόμος με τους αποστόλους που τους έχουμε στείλει πριν από σένα. Και καμιά αλλαγή δεν θα βρεις στους δρόμους μας.

78. Κάνε πλήρη προσευχή - κατά την κλίση του ήλιου (στη δύση), μέχρις (ότου πέσει) το σκοτάδι της νύχτας, και προσευχή του όρθρου με περισσότερη ανάγνωση (του Κορανίου). Βέβαια η προσευχή κι η ανάγνωση κατά τη χαραυγή γίνεται με την παρουσία των αγγέλων.

79. Και στη διάρκεια της νύχτας, η προσευχή (θα είναι) μια επιπρόσθετη προσευχή (πνευματικής ωφέλειας) για

إِلَيْكَ لِنَفْتَرِي عَلَيْهَا غَيْرُهُ
وَإِذَا لَأَتَّخِذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾

وَلَوْلَا أَن نَّبْنِيَنَّكَ لَقَدَكُنْتَ
تَرَكْنَا يَوْمَئِذٍ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾

إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضَعْفَ الْحَيَاةِ وَضَعْفَ الْمَمَاتِ
ثُمَّ لَأَجْعَلَنَّكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ
لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبِثُونَ خَلْفَكَ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾

سُنَّةٍ مِّن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رَّسُلِنَا
وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾

أَقْرِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ
وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَاتِبٌ
مُّشْهُودًا ﴿٧٨﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ ۗ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ

σένα. Πολύ γρήγορα θα σ' ανυψώσει ο Κύριός σου σ' ένα Σταθμό Δόξας και Τιμής.

80. Και πες: "Κυριέ μου! Κάνε την είσοδό μου να γίνει απ' την Πόρτα της Αλήθειας (και της Τιμής) και (το ίδιο) κι η έξοδός μου απ' την Πόρτα της Αλήθειας (και της Τιμής), και δώσε μου απ' την Παρουσία Σου μια εξουσία να (με) βοηθά".

81. Και πες: "Η Αλήθεια (τώρα) έχει φτάσει, και το ψέμα χάθηκε. Γιατί το ψέμα είναι (απ' τη φύση του) προορισμένο να χαθεί".

82. Και στέλνουμε (βαθμιαία) απ' το Κοράνιο εκείνο που είναι θεραπεία και έλεος γι' αυτούς που πιστεύουν. Στους άπιστους όμως δεν προσθέτει ειμή μόνο ζημία (πάνω σε ζημία).

83. Κι ακόμη όταν παραχωρούμε τη χάρη Μας στον άνθρωπο, απομακρύνεται κι αποτραβιέται στη μεριά του, (αντί να Μας πλησιάσει). Κι όταν το κακό τον αγγίζει παραδίδεται στην απελπισία!

84. Πες: "Κάθε ένας ενεργεί σύμφωνα με τη διάθεσή του. Ο Κύριός σας όμως γνωρίζει πολύ καλά, ποιος καθοδηγείται καλύτερα στον (ίσιο) Δρόμο".

85. Και σε ρωτάνε για το Πνεύμα (της έμπνευσης). Πες: "Το Πνεύμα (φτάνει) κατά τη διαταγή του Κυρίου μου. Πολύ λίγα σας μεταδίδονται (ω! άνθρωποι) απ' τη γνώση του πνεύματος!"

أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧١﴾

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ﴿٨٠﴾

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾

وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾

وَإِذَا أَعْمَأْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٣﴾

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكْرِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا ﴿٨٤﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾

86. Αν το επιθυμούσαμε, θα μπορούσαμε να αποσύρουμε εκείνο που έχουμε εμπνεύσει σε σένα. Κι έπειτα δεν θα έβρισκες - εναντίον μας- κανένα να σε υπερασπιστεί γι' αυτό!

وَلَيْنَ شِئْنًا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
ثُمَّ لَآتِيكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكَيْلًا ﴿٨٦﴾

87. Εκτός την ευσπλαχνία απ' τον Κύριό σου. Γιατί η Εύνοιά Του (που μ' αυτή σε περίβαλε) είναι μεγάλη - πραγματικά - σε σένα.

إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِن فَضَّلَهُ كَانَ عَلَيْكَ
كَبِيرًا ﴿٨٧﴾

88. Πες: "Αν ενώνονταν όλοι μαζί, οι άνθρωποι και οι τζιν (τα πνεύματα) (με σκοπό) να φέρουν το όμοιο μ' αυτό το Κοράνιο, δεν θα μπορούσαν να παραγάγουν το όμοιο μ' αυτό, κι αν ακόμα συνέδραμε ο ένας τον άλλο με βοήθεια και υποστήριξη".

قُلْ لَئِن اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا
بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَأَيَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ
بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾

89. Κι έχουμε στους ανθρώπους σ' αυτό το Κοράνιο κάθε είδους παραβολές (και παρομοιώσεις). Κι όμως οι περισσότεροι απ' τους ανθρώπους αρνούνται, (να το δεχτούν) εκτός μονάχα με αχαριστία.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ
فَأَنَّىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾

90. Και είπαν: "Δεν θα πιστέψουμε σε σένα, μέχρις ότου κάνεις μια πηγή να ξεπετάξει για μας (νερό) απ' τη γη.

وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ بِكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ
يَبُوعًا ﴿٩٠﴾

91. Ή, αν είχες κήπο από χουρμαδιές και σταφύλια, κι έκανες τα ποτάμια να ξεπεταχτούν ανάμεσά τους, μεταφέροντας άφθονο νερό.

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ
فَتَفْجُرَ الْأَنْهَارُ لَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾

92. Ή, αν κάνεις τον ουρανό να πέσει σε κομμάτια - καθώς - είχες δηλώσει ότι (θα συνέβαινε) εναντίον μας, ή αν φέρεις το ΑΛΛΑΧ και τους αγγέλους μπροστά (μας) πρόσωπο με πρόσωπο,

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا لِكَفَا
أَوْ تَأْتِي يَا لِلَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَيْلًا ﴿٩٢﴾

93. 'Η αν έχεις δικό σου ένα σπίτι από χρυσάφι, ή αν ανεβαίνεις με (ανεμόσκαλα) ίσα στον ουρανό. Και δεν θα πιστέψουμε ακόμα στο ανέβασμά σου, μέχρις ότου κατεβάξεις πάνω μας ένα βιβλίο, που να μπορούμε να το διαβάσουμε". Πες: "Δόξα στον Κύριό μου! Μήπως δεν είμαι τίποτε παρά ένας άνθρωπος,- ένας απόστολος";

94. Και τι εμπόδισε τους ανθρώπους (τους άπιστους) να πιστέψουν, αφού ήδη τους έφτασε η Οδηγία, εκτός αν έλεγαν: "Μήπως ο ΑΛΛΑΧ έστειλε έναν άνθρωπο (όμοιο μ' εμάς) για να είναι ο Απόστολος (Του)";

95. Πες: "Αν ήταν στη γη άγγελοι, που να περιφέρονται ειρηνικά και ήσυχα, θα στέλναμε - οπωσδήποτε- απ' τον ουρανό έναν άγγελο για απόστολο".

96. Πες: "Αρκεί ο ΑΛΛΑΧ για μάρτυρας μεταξύ μου και μεταξύ σας (ότι είμαι απόστολος). Στην αλήθεια είναι καλός Γνώστης εκείνων που Τον υπηρετούν και βλέπει (τα πάντα).

97. Εκείνον που ο ΑΛΛΑΧ καθοδηγεί βρίσκεται στην αληθινή καθοδήγηση. Εκείνον όμως που αφήνει να παραπλανιέται, δεν πρόκειται να βρει άλλο προστάτη εκτός απ' Αυτόν. Και κατά την Ημέρα της Έγερσης θα τους συγκεντρώσει όλους μαζί ένα σωρό, με τα πρόσωπά τους ξαπλωμένα στη γη, τυφλοί- κουφοί και άλαλοι. Η διαμονή τους θα είναι η Κόλαση. Και θα μεγαλώνουμε την

أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرَفٍ فِي السَّمَاءِ
وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُفَيْكَ حَتَّى تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ
فَلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿١٣﴾

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَىٰ
إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿١٤﴾

فَلَوْلَا كُنَّا فِي الْأَرْضِ لَمَلَكِكُمْ مُّشْرِكُونَ
مُظْمِئِينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ
مَلَكًَا رَسُولًا ﴿١٥﴾

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
إِنَّهُ كَانَ بِعَابِدِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٦﴾

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ
لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِهِ وَيَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عَمِيًّا وَإِذَا كَانُوا مِنْهُمْ أَنفُسًا
كَمَا خَبَتْ زُنُفُهُمْ سَعِيدًا ﴿١٧﴾

αγριότητα της Φωτιάς, κάθε φορά που θα υποχωρούσε.

98. Αυτή θα είναι η αμοιβή τους, γιατί αρνήθηκαν τις Εντολές μας, και είπαν: "Όταν θα μεταβληθούμε σε κόκαλα και σκόνη, μήπως - πραγματικά - θα αναγεννηθούμε, (και να γίνουμε) ένα νέο Δημιούργημα"

99. Ή μήπως δεν βλέπουν ότι ο ΑΛΛΑΧ που έπλασε τους ουρανούς και τη γη, έχει τη δύναμη να δημιουργήσει όμοιους μ' αυτούς (πάλι); Κι θέσπισε γι' αυτούς ένα προκαθορισμένο τέρμα, που γι' αυτό δεν χωρά καμιά αμφιβολία. Αλλά οι άδικοι αρνούνται (να το δεχτούν) εκτός μονάχα με αχαριστία.

100. Πες: "Αν είστε Κύριοι των Θησαυρών της Ευσπλαχνίας του Κυρίου μου, - αλίμονο -, θα τους αναχαιτίζατε, από φόβο μη τους ξοδέψετε. Γιατί ο άνθρωπος είναι (πάντα) φιλάργυρος.

101. Και δώσαμε στο Μωυσή εννέα φανερά Σημεία, κι ερώτησε (γι' αυτό) τα Παιδιά του Ισραήλ. Όταν ήρθε σ' αυτούς, τότε ο Φαραώ του είπε:- "Ω! Μωυσή σε θεωρώ - πραγματικά - να είσαι γοητευμένος ! "

102. Είπε (ο Μωυσής): "Γνωρίζεις καλά ότι αυτά τα σημεία δεν έχουν σταλεί παρά μόνο απ' τον Κύριο των ουρανών και της γης - με ορατή (σε σένα και σ' όλους) απόδειξη. Σε θεωρώ - πραγματικά - ω! Φαραώ! να είσαι καταδικασμένος σε καταστροφή!"

ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا
إِءَاكُنَّا عِظْمًا وَرَفْتًا إِيَّاهُ نَالْمَبْعُوثُونَ خَلْقًا
جَدِيدًا ﴿٩٨﴾

﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ
لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَايُّ الظَّالِمِينَ
﴿١٠٠﴾ إِلَّا كُفُورًا ﴿١٠١﴾

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا
لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْتَلَّ
بَنِي إِسْرَائِيلَ بِلِإِذْجَاءِهِمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
إِنِّي لَأَظُنُّكَ يُتْمَسِكُ بِمَسْحُورًا ﴿١٠٣﴾

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
يَفْرَعُونَ مُتَجَبَّرًا ﴿١٠٤﴾

103. Και θέλησε να τους διώξει απ' τη γη. Κι όμως Εμείς τον πνίξαμε κι όλους όσοι ήταν μαζί του.

فَأَرَادَ أَنْ يَنْسِفَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ
فَاعْرَفْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١١٣﴾

104. Και - ύστερα απ' τη μετάνοιά τους- είπαμε στα Παιδιά του Ισραήλ: "Κατοικείτε (ασφαλισμένοι) στη γη". Όταν όμως φτάσει η υπόσχεση της μέρας Κρίσης θα σας συγκεντρώσουμε όλους μαζί σ' ανακατεμένη μάζα.

وَقُلْنَا مَنْ بَعْدَهُ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ بِأَنَّكَ لَأَرْضٌ
فَإِذْ أَجَاءَ وَعْدَ الْآخِرَةِ جُنَّتْ بِكُلِّ لَفِيفَةٍ ﴿١١٤﴾

105. Και με την Αλήθεια το έχουμε στείλει (το Κοράνιο), και με την Αλήθεια έχει κατεθεί. Και δεν σ' έχουμε στείλει παρά μόνο να δώσεις Χαρούμενες Ειδήσεις και να προειδοποιήσεις (τους αμαρτωλούς).

وَالْحَقِّي أَنْزَلْنَاهُ وَالْحَقِّي نَزَّلْنَا وَمَا أَنْزَلْنَاكَ
إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١١٥﴾

106. Και (είναι) ένα Κοράνιο που το έχουμε χωρίσει (σε τμήματα από καιρού σε καιρό), για να μπορέσεις να το απαγγείλεις στους ανθρώπους κατά διαστήματα. Και σου το έχουμε αποκαλύψει σταδιακά.

وَقَوْلًا أَنَا نَزَّلْنَاهُ لِقُرْآنِهِ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكِّ
وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيرًا ﴿١١٦﴾

107. Πες: "Είτε έχετε πιστέψει σ' αυτό, είτε δεν έχετε πιστέψει, είναι αλήθεια πως εκείνοι στους οποίους δόθηκε η γνώση - προκαταβολικά - όταν (τούτο) απαγγελθεί σ' αυτούς, ρίχνουν κάτω το πρόσωπό τους γονατίζοντας ολόκληρα μέχρι τα πηγούνια,

قُلْ ءَأَمْسُوا بِهِمْ أَوْ لَا تَوْمِسُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ
إِذَا نَسِلْ عَلَيْهِمْ يُحْزِنُونَ لِلَّذِينَ سَجَدَا ﴿١١٧﴾

108. και λένε: "Δόξα στον Κύριό μας! Έχουν εκπληρωθεί - στ' αλήθεια- οι υποσχέσεις του Κυρίου μας!"

وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١١٨﴾

109. Ρίχνουν κάτω στο πρόσωπό τους γονατίζοντας, να κλαίνε και αυξάνεται

وَيُحْزِنُونَ لِلَّذِينَ سَجَدُوا وَيَرْبِّدُهُمْ

(ειλικρινής) η ταπεινοφροσύνη τους.

110. Πεs: "Επικαλεσθείτε τον ΑΛΛΑΧ ή επικαλεσθείτε τον Ραχμάν - τον Ευσπλαχνικό θεό - τον ΑΛΛΑΧ. Με οποιοδήποτε (επίθετο) κι αν Τον προσφωνήσετε (έχει καλώς). Γιατί σ' Αυτόν ανήκουν οι πιο Όμορφες Ονομασίες. Και να μην εκφωνείς την Προσευχή σου μεγαλόφωνα, κι ούτε με χαμηλό τόνο, αλλά αναζήτησε ένα μέσο δρόμο ανάμεσά τους"

111. Πεs: "Δόξα (πρέπει) στον ΑΛΛΑΧ που δεν πήρε παιδί (δεν γέννησε), και δεν είχε συνέταιρο, στην εξουσία (Του). Κι ούτε (έχει ανάγκη) από κανένα για να Τον προστατέψει από ταπεινώση. Και δόξασέ Τον για το ύψος της μεγαλοπρέπειάς Του".

**(18) Σούρα ελ-Κεχφ
(Η Σπηλιά)**

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

1. Δόξα πρέπει στον ΑΛΛΑΧ που έχει στείλει στο Δούλο Του (Μουχάμμεντ) το Βιβλίο (το Κοράνιο) χωρίς να έχει κάνει σ' αυτό καμία λοξοδρόμηση

2. Το είχαμε ορίσει μια ανώτερη θέση πάνω στ' άλλα θεϊκά βιβλία ώστε να προειδοποιήσει για την τρομερή Τιμωρία απ' Αυτόν, και να αναγγείλει καλά νέα στους Πιστούς που αγαθοεργούν, ότι θα έχουν εξαιρετη αμοιβή,

خُشُوعًا ﴿١٨﴾

قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرَنَّ بِصَلَاتِكَ
وَلَا تُخَافَتْ بِهَا وَابْتَغْ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٩﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ لِدَاوُدَ وَلِزَيْدِ بْنِ
مَرْثَدَةَ وَلِأَيُّوبَ آلًا وَلَا لِمَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلِالْمَلَائِكَةِ وَالرُّسُلِ مِنْ ذَلِكَ شَرِيكًا
﴿٢٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ
وَلَمْ يجعلْ لَهُ عِوَجًا ﴿٢١﴾

فِيمَا لِنُذِرَ بِأَسَاسِدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ
وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢٢﴾